

Ἄυθε Πάρκ, πολλές ἐπενεργῶν ζημίας ἕνεκα τοῦτου ἢ κυβερνήσις ἀπεφάσις ν' ἀπαγορεύσῃ δευτέραν συνάθροισιν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τὴν ἀπόφασίν τῆς ταύτης εἰς τοὺς ἀπειθήσοντας. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐμελλεν ἀφείκτως νὰ προκαλέσῃ ῥήξεις σπουδαίας, ἀλλ' ἠδυνάτουσαν νὰ προλάβωσιν οἱ προκαλέσαντες τὴν διεδήλωσιν ἀρχηγοὶ τῶν φιλελευθέρων· προσεπάθησαν ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ νὰ περιστείλωσι τὴν ὁρμὴν τοῦ χειμάρρου. Οἱ ἐργάται ἐπέμενον πρὸς ὑποστήριξιν, ὡς διετίνοντο, τῶν ἀναγκαιῶν δικαιωμάτων των· ἐσκόπουν δὲ νὰ εἰσελάσωσιν εἰς τὸν δημόσιον κῆπον, καὶ πρὸς τοῦτο θὰ προσήρχοντο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὠπλισμένοι, ὅπερ θὰ ἐδείκνυον σπουδαίως τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπλοκῇ οἱ διοργανώσαντες τὴν διεδήλωσιν παρεκάλεσαν τὸν Στούαρτ Μίλλ νὰ μεσολαβήσῃ. Προσέτρεξεν, λέγει οὗτος, εἰς μέσον σύντονον καὶ συντελεστικόν. Παρέστησα εἰς τοὺς ζῶηροτέρους, ὅτι διάβημα τοιοῦτο, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ σύγκρουσιν μετὰ τῆς ἐξουσίας, δικαιολογεῖται μόνον ἐκ δύο λόγων· 1) Ἐὰν ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἦτο τοιαύτη, ὥστε καθίστατο ἀναγκαία μία ἐπανάστασις, καὶ 2) Ἐὰν ἦσαν οὗτοι εἰς κατάστασιν νὰ φέρωσιν εἰς πέρας ἐπιτυχῶς τὴν ἐπανάστασιν. Μετὰ μακρὰς συζητήσεις ἠναγκάσθησαν ἐπὶ τέλους νὰ παραδεχθῶσιν τὴν ἐπιχειρησὶν ῥήματός, καὶ κατάρθωσαν ν' ἀναγγείλω εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῆς διεδήλωσεως ὅτι παρήτησαν τὰ στασιαστικὰ σχέδιά των.»

Ὁ Στούαρτ Μίλλ, καίτοι καινοτόμος ἐκ τῶν τολμηροτάτων ἐν τῇ θεωρίᾳ, ἐφρόνει ὁμοίως ὅτι οὐδεμία μεταρρίθμισις δύναται διὰ τῆς βίας νὰ ἐπιβληθῇ. Ἀπαριθμῶν που τὶ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενον, χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, προστίθησιν ὅτι ἀξιοκατάκριτοι πάντοτέ εἰσιν οἱ ζητοῦντες προῶρως ν' ἀνατρέψωσιν τὴν κοινωνικὴν τάξιν, προτοῦ διαπλῆσθῶσιν τὰ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ καθεστῶτος στοιχεῖα. Ν.

ΦΥΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ J. W. Draper.]

Ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ γεωγραφικὴν μὲν ἔποψιν ὡς χερσονήσος τῆς Ἀσίας, ὑπὸ ἱστορικὴν δὲ ὡς προσάρτημα αὐτῆς.

Ὁ ὑποθετικὸς τῆς χερσονήσου ταύτης ἄξων ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πρὸς δυσμὰς τριτημορίου μιᾶς μακρᾶς σειρᾶς ὀρέων, σειρᾶς ἥτις ἀπὸ τῆς Ἰαπωνικῆς θαλάσσης ἀρχομένη λήγει ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὀκεανοῦ. Τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ σημεῖον εἶναι ἡ κορυφή τοῦ Λευκοῦ Ὄρους ἐν Ἑλβετίᾳ (Mont Blanc), ὑψομένου κατὰ 16,000 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρειου τούτου ἄξωνος κατέρχονται πρὸς μεσημβρίαν μὲν κλιτύες εἰς

χερσονήτους ἀπολόγουσαι, πρὸς ἄρκτον δὲ ὄροπέδια ἐκτεταμένα. Ἡ πρὸς μεσημβρίαν κλίσις εἶναι πολλῶ πλεον ἀπότομος καὶ θραχεῖα ἢ ἢ πρὸς ἄρκτον· αἱ δὲ ἀτελεύτητοι τῆς Ἀσίας πεδιάδες συνέχονται μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ὀλλανδίας, εἰς τρόπον ὥστε στρατὸς ὀρέων ἀπὸ τοῦ Βίρηνικοῦ μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὀκεανοῦ, ἐπὶ ἑξακισχιλίων καὶ ἐπέκεινα μιλίων ἔκτασιν, δὲν ἔχει ν' ἀπαντήσῃ ὄρος ὑπερβαῖνον ἑκατοστῶν τινων ποδῶν ὕψος. Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπῃ κλίσις τοῦ ἐδάφους δύναται γενικῶς πῶς νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ κατὰ μέσον ὄρον ὕψους τῶν δύο τούτων ἡπείρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, τοῦ μὲν τῆς Ἀσίας ὄντος 1132 ποδῶν, τοῦ δὲ τῆς Εὐρώπης 671. Τὴν ὁδὸν ταύτην ἠκολούθησαν αἱ τοσάκις κατακλύσασαι τὴν Δύσιν Ἀνατολικαὶ ὄρδαί. Ἀφθονοῦσα ὕδατων, στερουμένη δὲ ποταμῶν τοιούτων ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ἀνυπέρβλητον εἰς τοιαύτας πορείας πρόσκομμα, ἡ ζώνη αὕτη ἔχει θερμοκρασίαν ἀρμόδιον εἰς κινήσεις στρατῶν· διότι ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς προσεγγίζει τὰ ἀκρότατα τῆς ἀμπέλου ὄρου, κλείεται ἀφ' ἐτέρου ὑπὸ τῆς γραμμῆς τὴν ὀρίαν ὁ κάπρος δὲν περᾷ. Οὕτως ἡ ἐξ Ἀσίας εἰς Εὐρώπῃν κατάβασις ἀποβαίνει εὐχερῆς, ἢ δ' εὐχέρει αὕτη ἀποτελεῖ στοιχεῖον μεγίστης σημασίας ἐν τῇ ἐκτυλίξει τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Εὐρώπης ἡ ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον μέρος μετάβασις εἶναι εὐκολος. Ἡ δὲ παραλία αὐτῆς, διακοπτομένη ὑπὸ ἀναριθμῶν ἐσοχῶν καὶ κόλπων, ὑπερβαίνει σχετικῶς πάσης ἄλλης ἡπείρου τὴν παράλιον γραμμὴν. Οὕτως ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ ὑπολογίζεται ἐνὸς μιλίου παράλιον ἀνὰ 156 τετραγωνικὰ μίλια ἐπιφανείας, ἐν Ἀφρικῇ ἡ ἀναλογία εἶναι 4 πρὸς 623. Ἡ μακρὰ αὕτη τῆς Εὐρώπης παραλία ἐπαυξάνει, ὡς εἰκὸς, τὰς εὐκολίας τῆς ἐσωτερικῆς τε καὶ τῆς ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας.

Ἡ κατὰ μέσον ὄρον θερμοκρασία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐπὶ μὲν τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος εἶναι 60 μέχρις 70 βαθμῶν Fahrenheit, πρὸς ἄρκτον δὲ ἐκπίπτει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μέχοις οὐ καταφθάνει εἰς παγετὸν διαρκῆ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ζέμβλης. Ἀλλὰ τὸ κλίμα δὲν συμβαδίζει μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ τακτικῶς πλάτους· ἀπ' ἐναντίας ἐπηρεάζεται ὑπὸ ποικίλων αἰτίων, οἷα τὸ ἐξ Ἀμερικῆς μέγα τοῦ Ἀτλαντικοῦ βέμμα καὶ ἡ ἔρημος τῆς Σαχάρας. Καὶ ἡ μὲν ἔρημος αὕτη ἐπαυξάνει τῆς Μεσημβρινοῦ Εὐρώπης τὴν θερμότητα, τὸ δὲ βέμμα τοῦ Ὀκεανοῦ μετριάξει τὴν θερμοκρασίαν τῆς Ἰρλανδίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Δυτικῆς ἐν γένει Εὐρώπης· ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα ὁμοῦ συγκιρνώσιν τῆς ὅλης Εὐρώπης τὸ κλίμα. Οὐδ' ἔρημοι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ τ' ἀδιάβητα τῶν τροπικῶν δάσῃ.

Χάρεις εἰς τὸ βεῦμα τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ εἰς τὸν νοτιοδυτικὸν ἄνεμον αἱ δυτικαὶ τῆς Εὐρώπης χῶραι ἔχουσιν ἀφθονίαν βροχῆς καὶ θερμοκρασίαν κατὰ μέσον ὄρον εὐκρατον. Καθόσον ὅμως προβαίνομεν πρὸς ἀνατολὰς ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος βροχερῶν ἡμερῶν καὶ ἡ ἐτησία κατὰπτωσις βροχῆς καὶ χιόνος, ἡ δὲ θερμοκρασία χαμηλοῦται. Ἐπὶ τῶν δυτικῶν πλευρῶν τῶν ἐν Νορβηγίᾳ ὄρεων βρέχει ἀκαταπαύστως, ἡ δ' ἐτησία ποσότης τῆς ἐκεῖ καταπιπτούσης βροχῆς ὑπολογίζεται εἰς 82 δακτύλων βάθος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τῶν αὐτῶν ὄρεων κλιτύς μόλις συμποσοῦται εἰς 24 δακτύλων βάθος.

Εἰς ἕξ σημεῖα ἡ βροχὴ ἐν Εὐρώπῃ πλεονάζει· ἐν Νορβηγίᾳ, ἐν Σκωτίᾳ, ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἰρλανδίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἐν Πορτογαλίᾳ, ἐν τῇ βορειοανατολικῇ Ἰσπανίᾳ καὶ ἐν Λομβαρδίᾳ, ὅπου δηλαδὴ ὑπάρχουσιν ὄρη ὑψηλά. Ἐν γένει ἡ ποσότης τῆς βροχῆς ἐλαττοῦται ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, ἀλλ' ἡ ἐξίσωσις τῆς διανομῆς αὐτῆς διαταράσσεται ὑπὸ τῶν ὄρεων, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντισταθμιζοῦσιν ἢ οὐδετεροῦσι τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους τὴν ἐπίδρασιν. Οὕτως αἱ Ἀλπεις ἐπηρεάζουσι τῆς Εὐρώπης ἀπάσης τὴν μετεωρολογίαν.

Ἐκ τῶν ὄρεων ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἡ ποσότης τῆς καταπιπτούσης βροχῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἔτος ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερῶν. Εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ βρέχει συνεχέστερον ἢ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Εὐρώπης, διότι ὁ ἄνεμος, βιαζόμενος ὑπὸ τῶν ὄρεων ν' ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλότερα στρώματα καὶ ἀπυγυμνούμενος οὕτω τῆς ἐν αὐτῷ ὑγρασίας, καταφθάνει στεγνότερος εἰς τὰς πέρας τῶν ὄρεων χώρας. Οὕτως εἰς μὲν τ' ἀνατολικὰ τῆς Ἰρλανδίας βρέχει 208 ἡμέρας κατ' ἔτος, ἐν Ἀγγλίᾳ 150 περίπου, εἰς Καζάν 90, καὶ 60 μόνον ἐν Σιβηρίᾳ.

Ὅπότεν ἡ ἀτμοσφαιρικὴ θερμοκρασία καταπέση ἀρκούντως, ἡ βροχὴ καταβαίνει εἰς σχῆμα χιόνος. Ἐν γένει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς πίπτει χιὼν καὶ ἡ ἐτησία αὐτῆς ποσότης ἀεξάνουσι καθόσον ἀναβαίνομεν πρὸς ἄρκτον. Ἐν Ῥώμῃ πίπτει χιὼν $1\frac{1}{2}$ ἡμέρας κατ' ἔτος, ἐν Βενετίᾳ $5\frac{1}{2}$, ἐν Παρισίοις 12 καὶ ἐν Πετρούπολει 471. Ἐν Πορτογαλίᾳ σπανίως πίπτει χιὼν· ἐν Λισσαβῶνι δὲν κατέπεσεν οὐδαμῶς ἐπὶ πενταετίαν, ἀπὸ τοῦ 1806 μέχρι τοῦ 1811.

Ἡ μεταξὺ τῆς χειμερινῆς καὶ τῆς θερινῆς θερμοκρασίας ἀεξάνουσα διαφορὰ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Εὐρώπης, ἡ ἐλάττωσις τῆς βροχῆς καθόσον ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ τῶν ὄρεων ἄξονος καταβαίνομεν πρὸς νότον ἢ ἄρκτον, ἢ καθ' ὅσον ἀπὸ δυσμῶν προβαίνομεν πρὸς ἀνατολὰς, ἢ κατ' ἀντίστροφον λόγον ἐλάττωσις τῆς διαρκείας καὶ τῆς συνεχείας τῆς χιόνος, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κκταδεικνύουσιν ὅπως ἀντιθέσεις φυσικῶν

φαινομένων καὶ ὁπόση ποικιλία κλίματος ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ δὲ φυσικὰ φαινόμενα ἐπηρεάζουσι καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον καὶ διαμορφοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ὡς ἐκ τούτων ὁ μὲν κάτοικος τῆς Αὐστραλίας διέμεινεν ἄγριος, ὁ δὲ ἀνίκανος αἰθίοψ οὔτε τὸ ἀγράφητον ἐφεῦρεν οὔτε τὴν ἀριθμητικὴν ὡς ἐκ τούτων ὁ νομάς τῆς Ταταρίας ὡς τὴν ἀρίστην τῶν τροφῶν θεωρεῖ τὸ γάλα, ὁ δὲ Ἰνδὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀποστρέφεται αὐτό. Ἀλλ' ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν ἀτμοσφαιρικῶν δυσχερειῶν διὰ τῆς κατασκευῆς οἰκημάτων παρεχόντων τὸν μὲν χειμῶνα θερμότητα τὸ δὲ θέρος δρόσον, ἡ προμήθεια ἐνδυμάτων ἀμφοδίων εἰς ἐκάστην τοῦ ἔτους ὥραν, πρὸ πάντων δὲ ἡ χρῆσις τοῦ πυρὸς, ταῦτα πάντα ἀποκαθιστοῦσι τὸν ἄνθρωπον ἱκανὸν εἰς πᾶν κλίμα νὰ διαβίωσῃ. Διὰ δὲ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τεχνητοῦ φωτὸς κατώρθωσεν οὗτος νὰ ἐπεκτείνῃ, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸ τέρας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐτέθησαν βαθμηδὸν αἱ πρῶται τοῦ πολιτισμοῦ βάσεις. Ἀνχλόγως μὲν τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν στοιχείων καὶ περιστάσεων διευμορφώθησαν διάφοροι ἐθνικοὶ τύποι, ἐτροπολογήθησαν δὲ οὗτοι βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν διαφορῶν τῆς τέχνης ἐφευρέσεων. Ὅπου δὲ ποικιλία κλιμάτων, ἐκεῖ καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τὴν κοινωνικὴν διάπλασιν ποικιλία. Ἐνθεν ἐξηγεῖται τὸ ἐνεργὸν τοῦ βίου καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἠπείρῳ. Δ. Βκ.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Μαρκηίου Q. de St Hilaire, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀπεστάλη ἡμῖν ἀντίγραφον. Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ

Πρὸς τὸν φιλογενῆ καὶ φίλον μου
κ. Κωνσταντῖνον Νικολόπουλον
εἰς Παρισίους.

Ἀσπάζομαί σε φιλικώτατα,

Σοὶ χρεωστῶ δύο γραμμάτων σου τὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν καὶ τὴν ἀποδίδω δι' ἐνός. Καὶ πρῶτον σοὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα τοῦ Ἱερακοσοφίου· ἡ δὲ Βυζαντινὴ ἀς λείψῃ, διότι εὖρον αὐτὴν ἐν Βενετίᾳ. Δεύτερον δὲ διὰ ὅσας εἰδήσεις μοὶ δίδεις περὶ πολλῶν ἀξιολόγων συγγραμμάτων καὶ πολλῶν πεπαιδευμένων Ἀγγλων, μεθ' ὧν εἶχες τὴν τύχην νὰ συναναστραφῆς. Αἱ τοιοῦτων ἀνδρῶν συναναστροφαὶ μᾶς εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ πολλὰς μελλούσας αἰτίας, καὶ διὰ πολλὰς ἐνεστῶσας. Δὲν εἶναι τρόπος ν' ἀποκτήσω κ' ἐγὼ τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Ἡρακλιάνου; Συνέστησα σχολεῖον εἰς Μπλιαῖς, τὴν πατρίδα μου, κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν τάξιν, ἔνθα σχολαρχεῖ Γρηγόριος ὁ Κωνσταντῆς, ἐξάδελφός μου, καὶ διὰ τοῦτο χρειάζομαι βιβλία καὶ πολλὰ καὶ καλὰ. Χαίρω μεγάλως διὰ τὴν τύχην ἣν εἶχες τοῦ νὰ εἰσχωρήσῃς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Institut, διότι εἶναι εὐκαιρία καλῆ